

dammen

Gemengde gevoelens bij kwalificatie

Voor het derde jaar op rij zijn de oude halve finales van het eerbiedwaardige, meer dan honderd jaar oude, Nederlandse kampioenschap vervangen door een 'Zwitserse' kwalificatietoernooi met open inschrijving. De onbesuisde bestuurders die deze onzalige opzet er destijds doordrukten, hebben vast weer genoten van de macabere dans die grootmeesters, junioren en cafédammers opvoerden. Zonder de betrokken spelers, laten we zeggen de beste vijftig van de ratinglijst, iets te vragen, wordt er achter de schermen trouwens al aan een nieuwe revolutionaire formule gewerkt: zes groepen van acht spelers met gedeeltelijk vrije inschrijving.

De nummer 1 van iedere groep gaat naar de finale.

Oud-kampioen van Nederland Wieger Wesselink schrijft hierover op het FMJD-forum: „Een rampzalig idee. Het vergroot de kansen voor eendagsvliegen enorm en dat kan toch niet de bedoeling zijn van een selectietoernooi”.

We zouden het verstandige voorbeeld kunnen volgen van de Belgische, Franse of Friese dam-

bonden, die hun individuele kampioenschappen in divisies spelen, zoals dat ook bij teamsporten gebruikelijk is.

Van de 28 spelers in de noordelijke kwalificatiegroep eindigde Wouter Sipma met 12 uit 8 als eerste en maakt daarmee een knappe entree in de grote finale.

Scholma en Thijssen volgden op een punt en junior Bert Aalberts uit Westerhaar zorgde voor de verrassing door met 10 punten als nummer vier door te gaan naar de finale.

Voor vijfvoudig Nederlands kampioen Kees Thijssen was het toernooi een ware martelgang. In de eerste vier ronden wist hij slechts eenmaal te winnen en toen hij in de vijfde en zesde tegen Stokkel en Barkel ijzer met handen wilde breken, kwam hij tweemaal in een verloren positie terecht. Beide malen verzuimden zijn tegenstanders de winst, zodat er op de laatste zaterdag toch nog een kans was voor de Amsterdammer. Twee overwinningen waren een absolute vereiste.

Jitse Slump-Kees Thijssen

(Zwolle, 7e ronde, na 23. ..3-9)

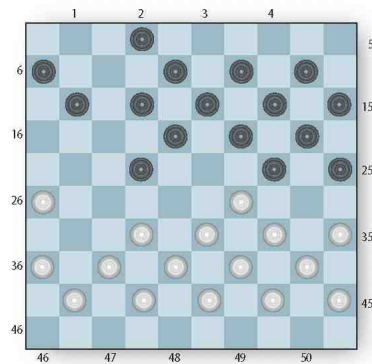

diagram 1

Deze geladen positie, met wit in de hekstelling, deed zich al eens voor in een partij Ewa Minkina-Karen van Lith, WK vrouwen 1989. Toen volgde 24. 32-27 22x31 25. 36x27 11-17 26. 29-23 enz. met vereenvoudiging.

24. 32-28 2-7 25. 28x17 11x22

Blijft zowel 37-32 als 38-32 verhinderen door 18-23 gevolgd door 24-29 of 24-30.

26. 37-31 7-11 27. 31-27

Want na 27. 41-37? 12-17! moet wit een schijf inleveren.

27. ..22x31 28. 36x27 12-17 29. 27-21?

De eerste fout van de piepjonge

witspeler wordt hem meteen fataal. Na 29. 38-32!, om op 19-23? wel 30. 27-21! te spelen, staat wit prettig.

29. ..17-22! 30. 21-16

Na 30. 21-17 22-28! 31. 33x22 18x27! 32. 17-12 8x17 33. 29-23 19x28 34. 34-30 25x34 35. 39x8 9-13 36. 8x19 14x23 heeft zwart een geweldige aanval.

30. ..8-12 31. 16x7 12x1 32. 26-21

Ook na 32. 41-36/37 1-7 moet wit zich van deze zet bedienen, die mogelijk is omdat wit na 22-28 en 18x16 met 29-23 en 34-30 een weerwoord heeft.

32. ..1-7 33. 21-16 7-12 34. 38-32 6-11! 35. 16x7 12x1

Tegen het dreigende 18-23 kan wit niets meer inbrengen. Hij offerde een schijf met **36. 34-30 25x23 37. 33-29 24x33 38. 39x17** en kon de partij niet meer redden.

Toen Thijssen 's middags ook nog won van Marcel Knipper ontlaadde de spanning van zijn twee maanden durende onzekerheid zich in een oerkreet die het rustige gezelschap hevig deed opschrikken.

AUKE SCHOLMA

> adscholma@hotmail.com